

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/566/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211294
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8813211294.8

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobkyne: P. G., K.. XX.XX.XXXX, O. V. XXX zast. STASNĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o. . so sídlom Vlčkova 18, Bratislava, IČO: 36 795 038 proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s. so sídlom Garbiarska 2, Košice IČO: 31 690 904 o zrušenie rozhodcovského rozsudku zaplatenie t a k t o

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podaným návrhom dňa 23.10.2013 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach vydaný dňa 19.01.2012 vo veci sp. zn. 3C 2976/2012. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.01.2009 uzavrel žalobca so žalovaným poisťovňu zmluvu č. 4488290002, ktorej prílohou boli o. i. Všeobecné poisťovňové podmienky. Na základe žiadosti žalobcu doručenej žalovanému dňa 21.07.2011 došlo k zániku poisťovňovej zmluvy dňa 20.09.2011. Žalovaný sa na Arbitrážnom súde v Košiciach domáha zaplatenia sumy 61,74 eur. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 19.01.2012 Arbitrážny súd v Košiciach v konaní sp. zn. 3C 2978/2012 zaviazal žalobcu k úhrade sumy 61,74 eur ako aj k úhrade trov vo výške 276,- eur. Rozsudok bol doručený žalobcovi dňa 23.09.2013. Žalobca sa domáha zrušenia vyššie uvedeného rozsudku z dôvodov:

A/ neplatnosti rozhodcovskej doložky nakoľko sa jedná o formulárové znenie VOP, ktoré nemal žalobca možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť a teda mal možno poisťovňu zmluvu podpísať ako celok vrátane vyhlásenia, že súčasťou Poisťovňovej zmluvy sú aj VOP alebo jej podpísanie ako celku odmietnuť. Ich znenie pripravil a formuloval žalovaný, žalobca nemá možnosť ich znenie ovplyvniť. Dojednanie právomoci rozhodcovského súdu formou tejto rozhodcovskej doložky žalobca považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská doložka zbavuje žalobcu možnosti prejednať pred všeobecným súdom. Konanie pred rozhodcovským súdom znevýhodňuje žalobcu ako žalovaného v rozhodcovskom konaní vo vzťahu k priebehu súdneho konania na všeobecnom súde a to tým, že miestnu príslušnosť rozhodcovského súdu zakladá v mieste sídla rozhodcovského súdu, lehota na podanie opravného prostriedku je 5 dní a podmienkou jeho podania je zaplatenie poplatku vo výške 72,- eur, trovy sú podstatné vyššie ako nárok, ktorý by vznikol advokátovi v konaní pred všeobecným súdom, voľba rozhodcovského súdu je výlučne na rozhodnutí žalovaného. Žalobcovi ako spotrebiteľovi je fakticky odoprená možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Žalobca nemal možnosť zmeniť ustanovenie o rozhodcovskej doložke ani zmeniť podmienky vedenia rozhodcovského konania či voľby konkrétneho rozhodcu či rozhodcovského súdu. Z uvedeného dôvodu je vylúčené, aby sa v prípade rozhodcovskej doložky jednalo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Poukázal na rozhodnutie NS SR - Uznesenie zo dňa 21.03.2013 sp. zn. 6Cdo 1/2012. Zároveň zo znenia VOP ani Poisťovňovej zmluvy nevyplýva, že by žalovaný poučil žalobcu o význame takéhoto dojednania. Poukázal na uznesenie

NS SR z 21.03.2013, sp. zn. 6Cdo 217/2012. Taktiež na ustálenú judikatúru ESD (rozsudok Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98) s tým, že predmetnou rozhodcovskou doložkou došlo k narušeniu Smernice č. 93/13/EHS. Ďalej uviedol, že sudy niekoľkokrát judikovali, že v rámci ochrany spotrebiteľa je súvislosti s rozhodcovskou doložkou nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, ak si rozhodcovský súd osobitnej nevyjednal. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že dojednanie rozhodcovskej doložky v čl. XV. VOP je neprijateľnou zmluvnou podmienkou pre spotrebiteľa, v dôsledku čoho je absolútne neplatným a teda absentuje založenie právomoci rozhodcovského súdu.

B/ z dôvodu neplatnosti dojednania ustanovenia čl. XVII. bod 7A. Žalobca uviedol, že v predmetnom ustanovení nie je uvedená výška provízie a nevyplýva, z tohto ustanovenia ani odkaz na iné ustanovenie Poistnej zmluvy, VOP či iného dokumentu, z ktorého by takáto výška vyplývala. Takéto ustanovenie je neurčité a teda neplatné.

Zároveň žalobca požiadal súd o odklad vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku.

Žalovaný so žalobu nesúhlasil a žalobu ako nedôvodnú žiadal zamietnuť z dôvodu, zákonom č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bolo s účinnosťou od 01.01.2015 v čl. V zavedené ust. § 243d zák. č. 233/1995 Z.z., ktoré sa dotýka aj účinkov rozhodcovského rozsudku, ktorý je predmetom tohto konania. Podľa § 243d zák. č. 233/1995 Z.z. rozhodcovské rozhodnutie, ktoré vzniklo pred 01.01.2015 a ktoré nebolo dané na exekúciu do 31.03.2015 prestáva účastníkov konania zaväzovať. Lustráciou na OS Vranov je možné zistiť, že rozhodcovský rozsudok žalobcu nebol daný na exekúciu, preto rozhodcovský rozsudok žalobcu prestal účastníkov konania zaväzovať. Zároveň poukázal na ust. § 35 zák. č. 244/2002 Z.z., § 159 ods. 1,2 OSP, § 161 OSP, § 41 ods. 1 zák. č. 233/2005 Z.z. Ďalej uviedol, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je predmetom konania tým, že prestal byť záväzný, prestal byť právoplatný a nemá vo vzťahu ku účastníkom konania žiadne právne účinky, nezakladá právo a ani nezaväzuje k povinnosti. AK mal v čase podania žaloby žalobca problém s rozhodcovským rozsudkom ten, že sa obával jeho vynucovania zo strany žalovaného, v súčasnosti pre zmenu právnej úpravy už ten problém mať nemôže. Podstatu konfliktu, ktorý priviedol žalobca pred súd, vyriešil zákon. Súdne konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku preto stratilo opodstatnenie. Na ďalšom vedení konania nemôže mať žalobca žiaden právny záujem. Odpadol dôvod viesť súdny spor. Zákon dal žalobcovi dosiahnuť to, aby ho rozhodcovský rozsudok nezaväzoval k povinnosti voči žalovanému. V skutočnosti už nie je čo rušiť. Ďalšie vedenie konanie je nehospodárne a bez praktického významu. Vedenie tohto súdneho konania stratilo po zmene právnej úpravy svoj zmysel, pretože rozhodcovský rozsudok prestal byť exekučným titulom. Za týchto okolností stráca súdna ochrana svoj účel. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Zároveň predložil obdobné rozsudky OS Bardejov, ktoré žalobu v podobnej veci zamietli (4C 152/2013, 4C 153/2013) s veľmi logickou právnou argumentáciou, že oprávneným záujmom žalobcu ako spotrebiteľa predsa nemôže byť jeho účastníctvo v ďalšom súdnom konaní, ktoré by hypotetický pokračovalo po zrušení rozhodcovského rozsudku. V tomto podaní za taktiež vyjadril podrobne k jednotlivým dôvodom podanej žaloby ako takej.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobu, listinnými dôkazmi a to všeobecnými poistnými podmienkami na čl. 8-22, návrhom na uzavretie poistnej zmluvy zo dňa 19.01.2009, rozhodcovským rozsudkom zo dňa 19.1.2012, č. 3C/2976/2012, návrhom na začatie rozhodcovského konania, vyjadrením žalobkyne zo dňa 10.02.2014, oznámením o zániku poistenie zo dňa 26.07.2011, potvrdením prijatí návrhu na rozhodcovský súd na čl. 67,68, upovedomením o začatí rozhodcovského konania, rokovacím poriadkom rozhodcovského súdu na čl. 70, doručenkou o prevzatí rozhodcovského rozsudku na čl. 71, vyjadrením žalovaného zo dňa 21.01.2015 vrátane príloh, vyjadrením žalovaného zo dňa 01.06.2015, vyjadrením žalobkyne zo dňa 31.07.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 28.10.2015, vyjadrením žalobkyne zo dňa 07.12.2015, výsluchom žalobkyne a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav vecí:

Z rozhodcovského rozsudku zo dňa 19.1.2012, sp. zn. 3C 2976/2012 vyplýva, že v uvedený deň bol Arbitrážnym súdom Košice vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 61,74 eur a trovy rozhodcovského konania v sume 276 eur do 5 dní od doručenia

rozhodcovského rozsudku. Z obsahu spisu a vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že tento rozsudok si prevzala dňa 23.09.2013.

Z vyjadrenia účastníkov konania vyplýva, že vo veci na podklade vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku nebol podaný návrh na vykonanie exekúcie na podklade vyššie uvedeného a citovaného rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa taktiež túto skutočnosť, že sa exekučne konanie vedie, nepreukázala.

Podľa ust. § 73 ods. 1,2 zákona č. 335/2014 ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté. Podľa ust. § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 § 45 účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 41 zákona č. 244/2002 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Podľa ust. § 243 d ods. 1,2 zákona č. 233/1995 prechodné ustanovenia k úpravám

účinným od 1. januára 2015 exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4e ad) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.) Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci

podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom⁴) a spotrebiteľom⁵) vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Predmetom konania je zrušenie vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 19.1.2012, sp. zn. 3C/2976/2012 bol Arbitrážnym súdom Košice vydaný rozhodcovský rozsudok ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 61,74 eur a trovy rozhodcovského konania v sume 276 eur do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Z obsahu spisu a vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že tento rozsudok si prevzala dňa 23.09.2013. Žaloba bola podaná dňa 23.10.2013.

Súd zistil, že po podaní návrhu došlo k zmene zákonných ustanovení. Po posúdení veci súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Je pravdou, že v čase podania návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku tento bol podaný v súlade s platnými zákonnými ustanoveniami zákona č. 224/2002 Z.z. a včas. Počas konania došlo k zmene zákonných ustanovení, nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z., ktorý je účinný od 01.05.2015, ktorý upravoval spotrebiteľské rozhodcovské konanie v spotrebiteľských veciach.

V danej právnej veci ide o takýto nárok, pretože titulom na vydanie rozhodcovského rozsudku bola poisťovná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania.

Podľa ust. § 73 zákona č. 335/2014 sa ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01.01.2015. Za spotrebiteľský spor je potrebné považovať aj spor o rušenie rozhodcovského rozsudku. V rozhodcovskom konaní začatý pred 01.01.2015. Preto je potrebné aplikovať na toto konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z.

Ustanovenie § 243 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. je procesnoprávnym predpisom ktorý sa na konanie aplikuje v aktuálnom znení počnúc dňom jeho účinnosti. Ide o intertemporálne ustanovenie ktoré má riešiť aj vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti uvedenej novely. Súd je povinný aplikovať ustanovenia aj na konania ktoré začali pred jeho účinnosťou.

Súd zisťoval, či sa nezačalo exekučne konanie na podklade vydaného rozhodcovského rozsudku, pričom zistil, že takéto konania sa nezačalo. Podľa ust. citovanej novely v prípade ak sa nezačalo, už nie je možné udeliť poverenie na vykonanie exekúcie a predmetné rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov konania zaväzovať. Teda z tohto vyplýva, že z rozhodnutia už neplynú žiadne práva a povinnosti pre účastníkov konania. Ako také rozhodnutie vlastne prestáva účastníkov konania zaväzovať.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že exekučne konanie na podklade exekučného titulu vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku zo dňa 19.01.2012 nebolo začaté.

Základným predpokladom vydaného rozhodnutia je jeho záväznosť. Uvedené rozhodcovské rozhodnutie nie je pre účastníkov konania záväzné, to znamená že z neho neplynú žiadne práva a ani povinnosti. Žalovaný nemôže už na jeho podklade podať návrh na vykonanie exekúcie. Uvedené rozhodnutie je v podstate nulité. Podľa zákona už nie je možné podať na jeho podklade návrh na vykonanie exekúcie. Neexistuje dôvod pre zrušenie uvedeného rozhodnutia a neexistuje teda ani právny záujem žalobcu.

Na základe vyššie uvedeného preto súd žalobu už ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 OSP nakoľko mal za to, že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Týmto dôvodom je zmena právnej úpravy v dôsledku ktorej bola žaloba vlastne zamietnutá v dôsledku ktorej zanikol predmet konania a konanie stratilo význam a to bez zavinenia a zapríčinenia niektorej strany sporu. Ide o objektívnu dôvod ktorý žiadna zo strán nezapríčinila a preto žalovanému, ktorý by mal právo na náhradu trov konania, pretože bol úspešný z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Žalobkyňa v zmysle sut. § 142 ods. OSP, keďže nebol úspešná nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.